

Előfizetési árak:
 Évesre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy hónapra 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-66 szám
 I. EMBLET
 hová a lap szállami részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adtnak.
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek!

A város pénzügyei.

Pécs, 1895. június 27

Bizony nem jól állnak a mi szép városunk pénzügyei: elköltöttük szépen az egy millió törzstőkét; persze minden egyes alkalommal, a mikor hozzányultunk, fogadkoztunk erősen, hogy hamarosan visszatérítjük; a mikor aztán a kassza kiürült, csakhamar beláttuk, hogy csak magunkat áltattuk azzal a rövid lejáratú törlesztéssel, mert jövedelmeink mellett nem győzzük a nagy törlesztési részleteket fizetni; csináltunk tehát egy újabb törlesztési tervezetet, mely mostani pénzügyi helyzetünknek jobban megfelel, a mennyiben a visszatérítés oroszlánrészét az utódok nyakába sóztuk, kik aztán valószínűleg egyszerűen kitörlik az egész visszatérítést a költségvetésből; mit is térítgessük vissza a magunk pénzét, mikor derűborura csináljuk az adósságot idegenben.

Alig mulik el városi közgyűlés, hogy a tisztelt városatyák egy-egy jó csomó újabb adósságot ne varrnának a város nyakába, úgy, hogy az adózó polgároknak már előre borsózik a hátuk, ha hallják, hogy megint közgyűlést tartanak a városházán. Az igaz, hogy fejlődésben levő városunknak nagyok az igényei, melyek okvetlenül kielégítésre várnak, ha csak a várost haladásában megakasztani nem akarjuk, s azért nagy felelősség terhelné a képviselőtestületet akkor is, ha szigorúan ragaszkodva az egyéni háztartásban soha szem elől nem tévesztendő elvhez: „addig nyujtózunk, a meddig a takaró ér,“ mereven elzárkóznék a városi élet folyton szaporodó igényei elől és megtagadná a szükségességeknek mutatkozó intézmények létesítését, mert pénzünk nincs, adósságot pedig nem csinálunk!

Abból a zsák-utcából, hogy egyfelől a közhasznú és kulturális intézmények elől ki nem térhetünk, de másrésztől nem vagyunk abban a helyzetben, hogy ezeket a meglevő köztalányból

létesíthessük, csak nagyon jól átgondolt, okos pénzügy-politikával menekülhetünk.

A város mostani gazdálkodását pedig ilyenek nem tarthatjuk. Mikor a város hitelét folyton újabb és újabb törlesztéses kölcsönökkel kizsákmányoljuk, soha sem szabad a vállalandó kötelezettségek teljesítésére felhasználható segélyforrásokat rózsaszínű nagyítóüvegen át néznünk, mert idegen hitelezőkkel szemben éppen nem, vagy csak újabb nagy áldozatok árán csinálhatunk olyan pénzügyi műveleteket, a minőt a saját törzstőkénk visszatérítése körül kifundáltunk s nagyon könnyen beállhat a krach, ha az előre tett számítás nem üt be az utolsó betűig.

Pedig a városházán nagyon értenek a számok csoportosításához, a mely mögött nem mindig az a valóság rejtőzik, melyet ott feltüntetni iparkodnak. Tapasztaltuk ezt nem egy kaszárnyaépítésnél, hol a felmerülő költségek rendszeresen kisebbeknek, a várható jövedelmek pedig jóval nagyobbaknak lettek feltüntetve, mint a milyennek a tényleges eredmény azokat mutatta.

Városunk segélyforrásai pedig nem gyarapodnak a növekedő szükségletek és igények arányában. Kereskedelmünk és iparunk részint a fillokeravész, részint szerencsétlen vasuti összeköttetésünk folytán pang és leginkább csak a helyi szükséglet kielégítésére szorítkozik; a gyarapodásunk oroszlánrészét kitevő állami hivatalszaporodás csak a város közterheit növeli anélkül, hogy azok viseléséhez segédkezet nyujtana; hisz minden újabb állami hivatal felállításánál a kormány óriási áldozatok meghozatalát követeli a várostól, a tisztviselőkkel mindinkább szaporuló intelligens közönség pedig mindinkább növekedő kényelmi és kulturális igényeket támaszt a város irányában, a nélkül, hogy a város bevételei szaporodnának, hisz az állam, a mely saját tisztviselőitől irgalom nélkül huzza le az adót, felmenti ezeket minden községi teher viselésé alól, persze mert nem az ő zsebére megy.

Ha mindehhez még hozzávesszük, hogy az italmérsi jövedék államosításával a város elesett attól az egyetlen jövedelmi forrástól, mely a város fejlődésével és lakosságának szaporodásával lépést tartva fejlődhetett volna: be kell látnunk, hogy a városi terhek viselésénél másra, mint az ingatlan birtok, ipar és kereskedelem, meg a magángyakorlatot folytató diplomás emberek megadóztatására alig számíthatunk.

A hol pedig csak ily segélyforrások fejleszthetők, még pedig nem is organikus módon az illetők keresetének fokozásával, hanem mechanikusan az adótétel egyszerű emelésével, ott nagyon is csinján kell bánni a terhek növelésével.

Csak a valóban szükséges kiadások teendők meg s ezek megtételére is meg kell válogatni mindig a legalkalmasabb pillanatot, nem úgy, mint tette az érdemes városi tanács a Heindlhoffer-féle ház megvétele ügyében is.

A városház kiépítésének kérdése már akkor is tengeri kigyójt képezte a városi közgyűléseknek, mikor ezt a házat a jelenlegi tulajdonos 40000 frton megvette; ennyiért akkor a város is megvehette volna, de akkor az a nézet uralkodott a torony alatt, hogy erre a házra a városnak semmi szüksége nincs; most aztán megváltozott az a nézet, s a Heindlhoffer-féle ház megvétele nemcsak nélkülözhetetlen szükségesnek, hanem a kívánt 65.000 frtért még nagyon is jó üzletnek lesz feltüntetve; persze megint a számok ügyes csoportosításával: a jövedelmezőség lehető magas tételekben való kimutatásával s a terheknek oly alacsony számításával, hogy az a városatyáknak a múlt közgyűlésen az első olvasásra feltűnt.

Ha a tanács újabb terhek vállalását kéri a közgyűléstől, akkor legalább reális adatokkal igazolja azok szükséges voltát és a hozandó áldozatok nagyságát, de ne igyakezzék szemképráztató dialektikával ráfogni minden újabb áldozatra, hogy az tiszta nyeresége a városnak.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Oly sokszor . . .

Oly sokszor s oly sok formában
 Mondtam már el szerelmemet,
 Hogy új alakba öltöztetni
 Azt már többet úgy sem lehet.

De bár milliószor veszem
 Ajkamra neved naponta;
 És bár tudom, hogy szerelmemnek
 Szíveinket összefonja:

Mégis oly jól esik nekem
 Ha te reád gondolhatok,
 És ha e gondolatimnak
 Szókbán alakot adhatok.

Ha tollat veszek kezembe,
 Másért soha azt nem teszem:
 Minthogy újra s százszor újra
 Megénekeljem szerelmem.

S ha olvasom a sok betűt,
 Mit én egymásután rakok;
 Látok egy édes jelenést:
 Sugárzósnben alakod.

Bartha Kálmán

A kétértelmű esernyő.

Szép nyári nap volt. Nem tudtam szobámban megmaradni. Félvettem könnyű nyári felöltömet és kimentem sétálni. Alig mentem azonban 500 lépést, erős zápor ért utól.

Már régóta az a szokásom, hogy nem hordok magammal esernyőt; először, mert nincs, másodsor — sokszor nem elégszuenek meg az emberek a legalaposabb okkal — mert nem akarok szolgálni egy esernyőnek, a mely ha csak egy felhő van az égen, viti magat. Mihelyt oly esernyőt talál fel valaki, a mely rossz időben engem fog vinni, veszek akár egy tucatot.

Az eső úgy esett, hogy akarva nem akarva a legközelebbi kapu alá kellett menekülnöm.

Tudva van, hogy eső, vihar, dörgés, villámlás kedvez a szerelmeseknek. A legpróbusabb dolog szerencséhez juttathatja a szerelmemet. Így nekem is ez az eső, ha nem is tartós szerencsét, de legalább egy pár boldog pillanatot hozott.

Már jó ideje a kapu alatt álltam és az ég felé néztem. (Ilyen az ember. Mikor jó dolga van, nem is gondol az Istenre, de mihelyt a legkisebb baj éri, az egre néz.) Egyszerre az esőn keresztül egy ablakot pillantottam meg velem szemben. Ennél ablaknál, oh ennél az ablaknál! — Az olvasó biztosan azt fogja hinni, hogy én így folytatom: „és ennél az ablaknál egy nő ült stb.“ Nemde ezt fogják önök hinni?

Igazuk is van. Ennél az ablaknál egy nő ült. Egy nő, hogy irjam le őt hűen? Gondolja el magának mindenki úgy, a hogy neki legjobban tetszik. Én nem tudom leírni.

Az ablaknál ült és — olvasott? Nem. Virágokat öntözött? Nem. Kanárijával játszadozott? — Nem akarok hazudni. Mint történetíró a szoros igazságot mondom: Az ablaknál ült és körmeit csipkedte.

En fölneztam, ő rám nézett. Veni, vidi, vici. Megláttuk egymást, megszerettük egymást és örök hűséget esküdtünk egymásnak. Mindezt arcvonásainkkal tettük.

Hanem az az ablak, az az átkozott ablak szeretőlt bosszantott. Nem merek hinni az ablakoknak. Az üvegesek nagy tévedéseket okoztak az életben.

És az én axiomán az: Ne légy szerelmes abba, a kit csak az ablakon át látsz.

Egyszerre csak kinyitá az ablakot. Őn mily elragadó szépség! Ha Páris őt látta volna, nem rabolta volna el Helenát.

Az ég felé tekintett, aztán, rám nézett. Hiszen én is ege voltam neki. Ekkor ismét becsukta az ablakot. Ugyan miért tehette ezt?

Mert esett az eső.

Ugy van! Ezek az olvasók manapság már mindent előre kitalálnak. Nem lehet őket meglepni.

Ismét rám nézett, egyszerre felugrott, elsiett az ablaktól, pár pec múlva megint visszatért és mosolygott. E pillanatban hozzám jön a szárnyas Iris, vagy, hogy világosabban beszéljek, az ő szobacicusza és egy esernyőt nyujtott át e szavakkal: „A nagyságos kisasszony küldi.“ Alig, hogy kimondotta, el-tűnt és csak félig hallotta e szavaimat: „Leszek oly bátor, a kisasszonynak az esernyőt köszönetemmel együtt átadni.“

Akárki mit mond, a nők szeretetre méltóbbak mint a férfiak, még nálam is. Oly ügyesen tudnak alkalmat keresni a férfiakkal találkozhatni, hogy mi elbujhatunk mögöttük.

Másnap igen szép idő volt, elmentem tehát hozzá.

Mily gazdag a természet ellentétekben! Tegnap a legnagyobb esőben esernyő nélkül sétáltam, ma meg, mikor egy felhő se látható, esernyővel megyek.

Felmentem, szíveket az ajtóra tettem. Elvégeztem ujjam teendőjét. „Szabad!“ szölt egy fuvolászterü hang, mire beléptem. Ő most is az ablaknál ült, — én, szerelmemnek zálogával, az esernyővel közeledtem hozzá.

Kisasszony!“ szöltam, de mindjárt kijavítottam szavaimat: „Bájos kisasszony! Az emberi életben a férj nevének védelmet, ez annak menedéket nyujt.“ Itt megálltam, hogy ezen szerintem pompás bevezé-

Hírek.

Pécs, 1895. június hó 27

(**Megyei közgyűlés.**) Baranyavármegye rendes évnegyedes közgyűlését f. évi július hó 8-án délelőtt 10 órakor kezdődőleg tartja a megyei székház nagytermében a következő tárgysorozat mellett: 1. Alispán évnegyedes jelentése. 2. Belügyminiszter körrendelete a kocsmákról, sörházakról és pálinka mérésekről szabályrendelet alkotása iránt. 3. Kereskedelemügyi miniszter leirata a községi közlekedési (vicinális) közutak megállapítása tárgyában hozott határozatra. 4. Kereskedelemügyi miniszter leirata a törvényhatósági utkaparók szolgálati viszonyairól és hivatalos teendőiről alkotott szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 5. Belügyminiszterium leirata a nyugdíjszabályrendeleten a hadiévtek tekintetében eszközölt módosítás jóváhagyása tárgyában. 6. Földmivélsügyi miniszternek a járási mezőgazdasági bizottságok szervezetéről és ügyrendjéről szóló szabályrendelet jóváhagyó leirata. 7. Az árvászeki helyiségek elégtelensége folytán a székház udvarában emelendő új épület — és a székházban szükséges átalakítás tervei és költségei tárgyában. 8. Engel A. és fiai pécsi cég kérvénye a tervezett Bakócsa—F.-Mindszent—Komlói h. é. vasút segélyezése iránt. 9. Perczel Béla szolgabíró kérvénye áthelyeztetése alkalmával felmerült költségeinek megtérítése iránt. 10. A t. nyugdíjszabályrendelet 5. §. b) pontjának módosításával a 4% állandó járuléknak 2%-ra való leszállítása iránt hozott közgyűlési határozatra érkezett belügyminiszteri leirat. 11. A marhahajtásra még 1874. évben kijelölt utak kiegészítése, — illetőleg újbóli megállapítása. 12. Bencze Ignác, volt vármegyei irodahusár segély iránti kérvénye tárgyában. 13. A vármegyei mezőg. bizottság előterjesztése az állattenyésztési szabályrendelet tárgyában. 14. Maisz községnek a községi rendőrség szervezéséről alkotott szabályrendelete és az ellene beadott fellebbezés. 15. Jánosi községnek fellebbezése a kk. Schadl Margitnak hatósági gondozás alá vétele és az utána fölmerült tartási díjaknak megtérítése tárgyában hozott alispáni határozat ellen. 16. Nagy-Falu községnek az ezen és Tapolca községek közös határában lévő hársfák eladása tárgyában hozott határozata és az ellene beadott fellebbezés. 17. Dárda községnek a községi vendégfogadó eladása tárgyában hozott határozata. 18. Gyúd községnek ingatlan eladás és vétel, valamint a pécs d. miholjáczi h. é. vasút segélyezése tárgyában hozott határozata. 19. A pécsváradai járásból 8, — a hegyháti járásból 28, a szentlőrinci járásból 11 — a baranyavári járásból Bezedek község közbirtokosságának a nyomásos gazdálkodás föntartása tárgyában hozott határozatai. 20. Borjád községnek egy második községi baba alkalmas tárgyában hozott határozata. 21. Benges község részére vásárolt italmérési jog vételárára vonatkozó felülvizsgált számadás. 22—23. Doboka és Bodony községeknek ingatlanok átadása tárgyában hozott határozatai. 24. Liptód község számvevőileg átvizsgált

1895. évi pótköltségvetési előirányzata. 25—27. Vókány, Pogány, Bogdása és Cserdi községeknek a regalekártalanítási kötvényeik beváltása által a községi törzsvagyományban beállott hiány pótlása tárgyában hozott határozatai. 29. Izsóp nagyközségnek a községi jegyző fuvarozása tárgyában hozott a jegyző által megfellebbezett határozata. 30. Jágónok községnek pénztárnoki állás rendezése és a községi bíró fizetésének leszállítása tárgyában hozott határozata. 31. Szászvár községnek a bírói fizetés leszállítása tárgyában hozott határozata. 32. Sósvertike községnek ingatlan vétele tárgyában hozott határozata. 33. Nagy-Harsány községnek ingatlan vétele és eladása tárgyában hozott határozata. 34. A patacai körjegyzői kerület községeinek és Okorágh községnek a községi pótdóra vonatkozólag hozott határozatai. 35—36. Dencsháza és Bánfa községek regalekártalanítási kötvényeinek az urbéres birtokosság tulajdonába leendő átbocsátása tárgyában hozott határozatai. 37—38. Mágocs és Mohács nagyközségek árvtárainak számvevőileg átvizsgált 1894. évi számadásai és mérlegei. 39—47. Riegl Konrád és nejeinek a szászvári árvtárt illetett tartozásukból fedezetlenül maradt 67 frt 17 kr. hiánynak és 13 frt 57 kr. perköltségnek, — kiskoru Schwab Jakab, János és Ádám, — ugy Trempacher Antalné örökségi követeléseinek és kamatainak, — Horváth Ivó és örökösei által két ízben lefizetett 10 frt 72 kr. árvtári vizsgálati költségnek, — Szemelits Ferenc volt baranyavári járási szolgabíró kezén elvesztett 216 frt 57 kr. tőke és járuléknak, — rácz mecskei árvtárból eredő 426 frt 64 kr. hiánynak, — Niebl János és József képviselőknek a m. t. fő ügyész kezére kiutaltványozott előlegnek — és Miszkovics Dániel gyámpénztári tartozásából fedezetlenül maradt 39 frt 73 kr. hiánynak a vármegyei gyám pénztári tartalékalapból leendő megtérítése. Verb Antal nádasdi és Brusch Alajos pécsváradai volt árvtáryakat terhelő 111 frt 20 kr., illetve 574 frt 47 kr. régi kamathányad-hátralék leírása. 48. Hosszu-Hetény községnek 157 frt 72 kr. részben tévesen előirt, részben behajthatatlan községi pótdó leírása tárgyában hozott határozata. 49. Szabolcs községnek 1895. évre szerkesztett pótköltségvetési előirányzata. 50. Új Bánya községnek a mezőőrök javadalmazására vonatkozó 1895. évre szerkesztett pótköltségvetési előirányzata. 51—53. A baranyavári, — hegyháti és pécsváradai járásbeli több község részéről a mezőőrök javadalmazására vonatkozó 1895. évre szerkesztett pótköltségvetési előirányzatok tárgyában. — 54. Több község bírói számadása. 55. Több község szegény pénztári számadásai. 56. Számonkérő szék jegyzőkönyve. 57. Hg. Schaumburg-Lippe által alapított jutalomdíj adományozása iránti javaslat. 58. A Baranya- és Somogyvármegyék között vitássá vált határkérdésben kiküldött bizottság jelentése. 59. Alispán jelentése a községi (közűlő) közutak tárgyában. 60. Árvászek jelentése a f. év II. felében alkalmazandó gyámpénztári kamatkules tárgyában. 61. Szeben vármegyei közönségének megkereső levele a vármegyei tisztviselők, segéd- és kezelőszemélyzet javadalmazásának rendszeres javítása tárgyában a belügyminis-terhez és a képviselőházhoz intézett feliratuk támogatása iránt. 62. Zemplén vármegyei közönségének megkereső levele a millenniumi ünnepségek alkalmával alakítandó nemzeti banderium tárgyában. 63. Zemplén vármegyei közönségének megkereső levele a nyilvános betegápolási ügyeknek állami kezelés alá vétele és országos betegápolási alap létesítése tárgyában a belügyminiszteriumhoz intézett feliratának pártolása iránt. 64. Az orsz. magy. sz. népsz. egyesület igazgató tanácsának kérvénye a magyar vidéki színészet segélyezése tárgyában.

(**Kinevezés.**) A király J es z e n s z k y Aladár siklósi kir. jbirósági albirót ugyanoda járásbíróvá kinevezte. — Az igazságügyminiszter Stigl-bauer József pécsi kir. ügyészségi irnokot a pécsi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

(**A kath. kör zeneestélye.**) Már a harmadik zene és táncestélyét tartotta tegnap a katolikus kör. Kevés, de szép közönség látogatta a kedélyes mulatságot, melynek egy része egy ideig a csinos kertben hallgatta Farkas nótáit, más része pedig a termekbe vonult, s ott kereset szórakozást. Éjjel felé hűvös szellő kalandozott a terebélyes gesztenyefák alatt, mire az egész társaság a tánc-terembe vonult. Táncoltak: Mihályfy Irénke, Mócs Ella, Mundy Gizella, Szommer Mariska, Dekleváné stb. A mulatság az éjjeli órákban ért véget. Csodálatos, a körnek meglehetősen szép számu tagja van, s ily kevesen látogatják mulatságait.

(**Brutális verklis.**) Tegnap este felé egy a kolonai uton lakó „verklis“ bement kis fiával az Ágoston-terem levő Karoly György borbély üzletébe, hogy kis fia hajzatát levágassa. A kis fiu azonban ellenkezett, miért a feldühödött brutális „verklis“ egy a kezébe eső ollóval szegény fiucskát annyira összeverte, hogy az egész fejét vérborította el és a fájdalomtól összerogyott. A hamarjában összefutott asszonyok locsolták föl a kábult gyermeket, kinek feje 3—4 helyütt is be volt

lyukasztva. Kiváncsiak vagyunk, hogy az elkésve érkezett rendőr feljelentette e az esetet.

(**A polgári daloskör**) tegnap este elnöke, Jobszt László tiszteletére, kinek névelő-estéje volt, szerezéket rendezett. Az énekülés közben váratlanul megjelenő elnököt lelkes „Éljen Ó!“ felkiáltással üdvözölték a daloskör tagjai, mire Kaufmann alelnök szép beszédben kívánt boldogságot és megelégedést úgy a szeretett elnöküknek, mint kedves családjának. Az elnök meghatottan köszönte meg a szíves megemlékezést és biztosította a tagokat, hogy a „Daloskör“ nek jóvólta mindig szíven fog fekdüni.

(**A pécsváradai iparos olvasókör**) szombaton, f. hó 29-én (kedvezőtlen idő esetén 30-án) Pécsvárad község tölgyfa erdejében zártkörű nyári táncmulatságot rendez. — Indulás zeneszó mellett délután 1 órakor az iparos olvasókör helyiségéből. A mulatság este a kör helyiségében folytatódik. Belépti díj: személyenkint 40 kr., családjegy 1 frt. Ételek és italokról Sörös Mihály vendéglős gondoskodik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Hölgyek kéretnek a legegyszerűbb öltözetben megjelenni.

(**A pincérek nyugdíj-egyesülete**) legutóbbi közgyűlésén dísz elnöknek Dollinger Andrást választották meg. Elnökök lettek Berger Adolf és Kovacsics István; alelnök Zwetkó Lajos; pénztáros Baumler J. György; jegyző Havas János; bizalmi férfiak Werkmeister J. és Horváth M.; bizottsági tagok Egyed E., Kümmelberg M., Hornischer J., Gutgesell L., Pintér J., Kolin H., Czrvenkovits V., Szikszay F., Guttman K., és Wirth H. A gyűlés befejeztével gyűjtést eszközöltek a megjelentek sorában, mely 8 frt 18 krt eredményezett az egyesület céljaira. A társaság július 4-én összejövetelt tart a „Mátyás Király“ szalodában.

(**Pályázat.**) A szegárdi pénzügyigazgatóság irodatiszti állásra pályázatot hirdet. A kérvények ugyanoda 2 hét alatt adandók be.

(**Az országos vörös kereszt-egylet**) igazgató-ságától vettük az egyesület múlt évi állapotát és gyarapodását feltüntető vasok, 200 oldalra terjedő tüzetet képező jelentését. Ebből kitűnik, hogy az egész országra kiterjedő, áldásos működésű egyesület ez idő szerint 2,147.966 frt 69 krnyi tiszta vagyon fölért rendelkezik. Bennünket érdeklőleg a következő adatokat közöljük: A baranyamegyei választmány 1881-ben alakult. Ez idő szerint van 2649 frt 31 kr vagyona. A baranyabányai fiók egylet 29 taggal 93 frt 90 kr vagyonnal rendelkezik; a baranyasellyei fiók 23 taggal és 341 frt vagyonnal; a dárdai fiók 8 taggal és 204 frt 91 kr vagyonnal; a mohácsi fiók 149 taggal és 758 frt 97 kr vagyonnal; a pécsi fiók 253 taggal és 2581 frt 90 kr vagyonnal; a pécsi járási fiók 67 taggal és 261 frt 51 kr vagyonnal; a pécsváradai fiók 87 taggal és 100 frt 06 kr vagyonnal; a siklósi fiók 71 taggal 170 frt 39 kr vagyonnal; a szentlőrinci fiók 68 taggal és 321 frt 14 kr vagyonnal; az úszögi fiók 10 taggal és 30 frt 69 kr vagyonnal; a villányi fiók feloszlott. Mozgósítás esetén magánosok Baranyamegye és Pécs város területén összesen 125 lábbadozó sebesült ingyen való ellátásáról való gondoskodásukat jelentették be.

(**Megölte az apósát!**) Kegyetlen szívremutat, ha valaki akár csak egy kis állatnak az életét veszi is el, hát még ki embert, hozzátartozóját, — apósát, — kit apjaként tisztelhetne, — öli meg. Az emberiségnek egy ilyen salakja állott tegnap a kir. törvényszék előtt. Tóth András bodai lakos, földműves valami távoli rokonának, Tóth Gábor bodai lakosnak leányát birta nélkül, felesége azonban korán elhalt, egy neveletlen fiut hagyva az apa gondozására. Tóth András felesége halála után akkép vélekedett, hogy annak hátrahagyott vagyonából a nagy rész őt illeti, de biz csak fél pajtát s egy szoba használatát ítélték meg az ő részére. Ettől fogva halálos ellensége lett apósának, Tóth Gábornak, hol lehetett, bántalmazta, sértegette a szegény öreget. Folyó év január 23-án történt, hogy Tóth András — a gonosz vő — mint már többször felnyalábolt egy csomó szénát apósáéból, s indult vele ki, hogy majd lovainak adja. „Hová viszed már megint az én szénámat?“ — kérdi Tóth Gábor vejét; s ez elég volt arra, hogy csunyán összeveszenek. Szót, szót követett, majd az öreg széna vonyigálót fogott Tóth Andrássra, mire az sem volt rest s a közel 60 éves öreg embert egy ásócsapással elnémította. Hűrgött néhányat az öreg Tóth Gábor s meghalt. A kir. törvényszék a beismerésben levő Tóth Andrást szándékos emberölés büntetéseért 12 évi fegyházra és 10 évi hivatalvesztésre ítélte. Tóth András felebbezett.

„Igen tisztelt, bájos kisasszony! Mily boldog az a halandó, a ki az élet viharos tengeréből hosszú fáradtság után egy szeretve érző szív virágos partjain köthet ki!“

Ismét megálltam, hogy meghalljam, jobban tesszik-e ez neki, mint az előbbi. — Hallgatott.

Szóval, hideg, megközelíthetetlen maradt. Ez a tettetés igen bosszantott, tegnap elküldi esernyőjét, mintegy azt mondva: „Jöjj el te is velem!“ és marám sem akar nézni.

Még néhány kísérletet tettem, mind hiába. Végre így szólt hozzám: „Uram! kérem szépen, kiméljen meg!“

Ez már több volt a soknál. Bocsánatot kértem bátorságomért, szenvedélyem hevességét adva okul és így végeztem beszédem: „Nagysád azon szíves-ségét, hogy esernyőjét átküldötte, meghívásnak voltam bator tekinteni.“

Ezt meg ő tartotta többnek a soknál. Felugrott, bájos arcát bír borította be és kacagva felkiáltott: „O ti hiu férfiak! Tudja meg uram, hogy az ön szerelmes pillantásai és általában jelenléte oly türheterlen, oly kiállhatatlan volt rám néve, hogy jónak láttam esernyőmet átküldeni és így öntől meg szabadulni.“

Könnyen elgondolható, mily ostoba arcot vág-tam erre, hanem mégis összeszedtem magamat és maró gunynyal kérdeztem: „De, édes kisasszonyom! ki parancsolta önnek, hogy az ablaknál maradjon, ha már pusztá látásom oly kiállhatatlan volt?“ Ő erre egy gunyos mozdulatot tett és így felelt: „Mit szólna ahhoz, uram, ha valódi kedvesemet vártam volna? Alás' szolgálja!“ Ekkor beszaladt a mellék szobába. Én meg letettem a kétértelmű esernyőt az asztalra és leföszve haza ballagtam. Otthon leirtam e történetkét, tanulásul magamnak és például a férfiak hiuságának és önszeretetének.

— **(Beiratások a helybeli kir. állami főreáliskolában.)** Hogy a tanév elején a beiratások alkalmával előfordulni szokott nagymérvű tolongások eleje vétessek, a tanulóknak bármely osztályba való fölvétele az 1895—96. tanévre úgy f. évi július 2, 3 és 4 ik napjain délelőtti 10 órától 12-ig, valamint szeptember hó 2, 3 és 4 ik napjain délelőtti 8 órától 12-ig az igazgatósági irodában fog eszközölni. Az első osztályban csak életök 9-ik évét betöltött oly növendékek vétetnek föl, kik a népiskola négy alsó osztályát jó sikerrel végezték, vagy fölvételi vizsgálatot igazolják, hogy hasonló mérvű képzettséggel bírnak. Ily tanulók iskolai bizonyítványukon kívül még keresztlevelük, illetőleg születési és himlőoltási bizonyítványuk bemutatására is kötelezettek. Azon tanulók pedig, kik jelenleg az intézet növendékei, iskolai bizonyítványuk alapján vétetnek föl. A beiratásnak személyesen kell történni; levélben való jelentkezésnek helye nincsen. A beiratásra jelentkezett tanulók az igazgatónál hagyják a fölvételre szükséges okmányokat és lefizetvén a felvételi díjat, megkapják rendes beiratkozási igazolványukat, melylyel a jövő tanév elején az említett napokon és órákban eszközölnöd beiratások alkalmával az osztályfőnököknél jelentkeznek. A ki ezt bezárólag szept. 4-ig tenni elmulasztja, nemcsak a belépésre való jogosultságát, hanem a befizetett felvételi díjat is elveszti. A beiratásnál a róm. kath. tanulók az egyházi ének tanítási díjának beszámításával 6 frtot, az egyéb vallásfelekezeti tanulók pedig 5 frtot fizetnek. A tandíj 24 frt, mely két egyenlő részletben szeptember és február hóban előre fizetendő.

— **(Hatvan évig plébános.)** Ma van hatvan esztendeje, hogy Hegyessy László, az általános szeretett „Laci bácsi“ Hosszú-Hetény községnek buzgó plébánosa. Egy helyen és egy minőségben hatvan évig viselni valamely tisztet, az oly valami, a minek hamarjában nem tudjuk a párját. Hegyessy 1807. dec. 2-án született Báltaszéken. Király püspök alatt került a pécsi szemináriumba és később Szepessy püspök titkára volt. Ily minőségben gyakran megfordult Pozsonyban és sűrűn érintkezett nemzeti ujjábredésünk uttörőivel. Valóságos élő történelem a mi kedves Laci bácsink és a mai évforduló alkalmával szívből fakadó örömmel fejezzük ki mi is üdvözlőnként az érdemes férfiúnak.

— **(Réce pecsenyére éheztek.)** Cségi Erzse sásdi lakós — kinek még a multból való lopási részvételeért a törvényszéknél leendő szoptatós levén, megkivánta a réceaprólékból való becsináltat, a réceből pedig a sült húst, összebeszélte Nagy József kanász feleségével és anyjával, hogy a házok közelében levő folyóból ha majd jönnek a récek, hát beinvitálják. Nem soká kellett várniok, mert jött feléjük valami 4 darab tojós réce. Uccu neki, behajtották a kanász házába s másnap a 3 asszony ünnepélyesen hozzá fogott a récek megöléséhez. Nagy Józsefné tartotta egyenként a récéket, Cségi Erzse pedig hűségesen elvagdalta a négy réce nyakát, míg az öregasszony örömteljesen kopasztotta a récéket; de mikor már legjavában működtek, — óh fátnak! — a csendőrök megzavarták kedélyes munkájukat, a levágott 4 drb. récét a faluvégreig a csendőrökig cepelték, mi nem kis mulatságára volt a néző közönségnek. A járásbírószám nyomban 7 napi börtönrre, 10 frt büntetésre és a károsult Banna Jakab javára 8 frt kár megtérítésére ítélte a réce tolvajokat. A felek megnyugodtak az ítéletben. — A réce tolvajok pedig most arról elmélkednek, hogy mégis a máséknak ne bántsd a neve.

— **(Vasutépítés Baranyában.)** A Szegzárdról Mohács érintésével Baranyavár-Monostorig tervezett új vasutvonal engedélyese Leopold Lajos ma délelőttre érkekezletre hívta Maiss, Bodolya és Kisfalud községek megbízott képviselőit, a kik annyiban kívánnak az eredeti tervet módosítani, hogy az új vasut beágazása ne Baranyavár-Monostornál legyen az államvasutak fővonalába, hanem Dardánál, mely esetben az illető községek is állomáshoz jutva, tekintélyes hozzájárulási összeggel szerepelnének. A Nádor szállóban végbement érkekezlet azonban egyelőre semmi pozitív megállapodásra sem vezetett a jelzett községek érdekeit illetőleg, mert az engedélyes határozottan ragaszkodik az eredeti irányhoz. Különbben a jövő hó közepén az összes érdekeltségek nagyobb szabású érkekezletre gyűlnek össze Mohácsra, a mikor határozni fognak a végleges irány felett.

— **(Hamis eskü-e vagy nem.)** Ez képezte vita tárgyát a tegnapi bűnügyi tárgyaláson, mit az tán Révész József csehi lakós földműves be is bizonyított, hogy nem. Ugyanis Dömös József a siklósi járásbírószámhoz mult év február havában egy keresetet adott be, melyben Révész Józsefen 55 frt követelését, melylyel ez utóbbi neki tartozik, kérte megítéltetni. Révész József esküt tett le, hogy ő Dömösnek 55 frttal nem tartozik. Nagyon természetes, hogy ily körülmények között Dömös Józsefet keresetével elutasították, de Révész hamis esküért, vád alá helyezték. Révész József a tárgyalás folyamán

elismerte, hogy Dömösnek 30 frttal tartozik, de 55 frttal, nem. Az ügy ily állapotában, miután ő csak arra esküdött, hogy 55 forinttal nem tartozik, a kir. törvényszék Révész Józsefet a hamis eskü vádjá alól felmentette.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“ XXIII. évfolyamának harmadik negyedére.

Hazafias buzgalommal és áldozatkészséggel fentartva az immár háromnegyed év óta napilappá lett „Pécsi Figyelő“-t, lankadatlan kitartással sikerült nemcsak a „Pécsi Figyelő“ régi, törzs-közönségét kielégíteni, de új híveket is toborzani ama zászló alá, melyet a Dunántul egyedül csak a „Pécsi Figyelő“ lobogtat, melyre hazánk függetlensége van felírva.

Kedvelik, szeretik lapunkat az ellen-táborban is, mert az igazi közvélemény hű kifejezője. Bennünket nem fészélyez a hatalom parancsszava, a „Pécsi Figyelő“ miként kezdetben, úgy most is meg meri mondani az igazat. ezért sikra száll mindenha: valamint ostromozni fogja minden időben a bünt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Akár helyi, akár megyebeli, akár országos fontosságú hírek tekintetében olvasóink leghamarább a „Pécsi Figyelő“ utján jutottak leggyorsabb értesülésre. Országgyűlési tudósításainkkal, táviratainkkal pedig megelőzzük a fővárosi lapokat is.

Közleményeink naponként váltakozva mindig a lehető legerdekesebbek és közérdekűek. Tárcarovatunk irodalmi színvonalon áll és szórakoztató, néha oktató tanító ismeretterjesztő közleményeket nyújt az olvasónak. Tekintve a gyorsaságot, mely lapunk megjelenésében áll, hogy még az esti órákban olvashatja a közönség, a mi más lapokban csak másnap olvasható, tekintve, hogy nem a papiros-konkurrenciára alapítottuk és tartjuk fen lapunkat: minden elfogulatlan olvasója lapunknak kell hogy elismerje, hogy a „Pécsi Figyelő“ a leggazdagabb és legváltozatosabb tartalmu vidéki napilap.

Most tehát a harmadik évfolyam negyedik közzében bizalommal fordulunk előfizetőinkhez és midőn a további támogatásra felkérjük, el nem mulaszthatjuk rámutatni, hogy betartottuk egy utolsó betűig mindazt, a mit mult évi december 16-án kiadott programunkban ígértünk.

A „Pécsi Figyelő“ a jövőben is szilárdan kitart folyton hangoztatott elvei mellett; a „Pécsi Figyelő“ megőrzi függetlenségét minden irányban és soha sem fogja eltéveszteni szemé elől a magasztos célt, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza.

Lapunk beosztása marad a régi; hirrovatunknak még tartalmasabbá tételéről is gondoskodtunk az által, hogy szaporítottuk vidéki tudósítóink számát. E szerint a „Pécsi Figyelő“, mely oly sok jó és rossz sorsban önzetlenül szolgálta a haza ügyét, mely mindenkor tárgyilagosan foglalkozott szűkebb hazánk: megyénk és városunk ügyeivel, azon a helyen, azon a téren, hol áll, missziót teljesít, mely abban áll, hogy ne engedje elveszni a haza függetlenségének eszméjét.

Tisztelettel kérjük a közönséget, előfizetéseiknek idejekorán való megújítására, nehogy a lap szétküldése tekintetében zavarok támadjanak; valamint az ujonnan belépni szándékozók is, hogy kellő időben tegyék meg előfizetéseiket, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessünk.

A „Pécsi Figyelő“ előfizetési ára a régi; napilapunk évfolyamára **2 frt 50 kr.**, heti lapunk csak **75 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

TÁVIRATOK.

— **As angol parlament feloszlása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy az angol parlamentet valószínűleg a jövő hét folyamán feloszlatták. A munkások pártja több új mandátumot fog nyerni az új választásokon, míg a szociál-demokrata párt, pénzühiány miatt, csak négy helyen állít jelöltet.

— **A többség Ausztriában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Gazeta Narodova“ lengyel lap a Reichsrath jövő többségéről cikkez, azt írva, hogy a csehek és lengyelek együttműködése a lehető legnagyobb abszurdum, mert a csehek a kiegyezés megsemmisítését és a hármasszövetség szétrobbantását célozzák.

— **Said basa lemondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Said basa, a ki csak nem régiben neveztetett ki nagyvezérré a szultán által, a kabinet-alkítás körül felmerült konfliktusok következtében beadta lemondását.

Művészet, irodalom.

Millenniumi zeneműpályázat. A Pesti könyvnyomda részvénytársaság által kiállítási nyitányra, millenniumi szonátára és kiállítási dalra hirdetett zenemű pályázatra 23 pályamű érkezett be, melyek közül azonban a Mihalovich Ödön, Koessler János, Herzeld Viktor és Chován Kálmán zenekadémiai tanárokból álló pályabírószám egyet sem tartott érdemesnek a díjra. Ennek következtében a részvénytársaság újból pályázatot hirdet és pedig: 1. Kiállítási ünnepi nyitányra: készitendő egy magyar stílusban írt nyitány zongorára, két kézre vagy négykézre és teljes zenekarra. Jutalom 200 arany korona. 2. Millenniumi szonátára: készitendő egy legalább három tételből álló szonáta zongorára, két kézre; előnyben részesül eredeti magyar stílusban írt és legalább három tételből álló eredeti magyar szonáta zongorára, két kézre. Pályadíj: 600 arany korona. 3. Kiállítási dalra; kívánatik egy eredeti magyar szöveggel bíró magyar műdal, énekhangra, tetszés szerinti alakban zongora kísérettel. Pályadíj: 300 arany korona. A pályaművek sorsa felett egy kiváló zenészeinkből álló bizottság fog dönten. A pályamunkák a névmegnevezése nélkül jelégés levéllel és idegen kézírással küldendők be. Az oly munkák, a melyek a kitűzött határidőn túl, avagy saját név alatt küldetnek be, nem vétetnek tekintetbe. A pályázatban kizárólag magyar honpolgárok vehetnek részt. A három pályázati munka közül bármelyikre külön-külön is pályázhatni és a pályaművek alulírott társaság irodájához küldendők be november hó 1 éig.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Junius 27-én. —

Buza készáru	7.25	Magy. nyereménysoraj.	158.—
„ tavaszra	7.16	Tiszasabályozási kölcs.	149.—
„ őszre	7.58	Oszt. papíráradék	101.50
Róza	5.60	„ arany	123.50
Árpa	6.42	„ korona	101.50
Kukoricza	6.64	1864-iki sorajegy	199.—
Zab	6.77	Magy. vörös ker. soraj.	10.60
Káp. repeze	11.—	Osztrák	17.50
Magy. aranyáradiék	123.25	Olasz	12.75
„ koronáradiék	99.10	Bazilika-sorajegy	7.75
Regálókötvény	101.—	Jószív-sorajegy	3.—

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSROL INDUL:

B-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B-Bródból jövő 1807. számu és B-Bródba menő 1808. számu személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Gabona-árak.

Hivatalosan foljegyzettek Pécs szab. kir. város 1895. évi június 22. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermérséként számítatnak.

Buza 6.80-7.-; kényszeres 6.50-6.60; rozs 6.50-6.60
árpa 6.60-6.70; zab 6.60-6.80; búkköny —; kukorica 6.80-7.-; széna 3.-3.30; szalma 1.50.

Állat: gyeuge, mintegy 20) gabona-kocsi volt a piacon.

Leptulajdonos
SZANTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

2523. sz.

tlk. 1895.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Derventics Adámné herceg-mároki lakos végrehajtónak, Balatinác Iván hg.-mároki lakos végrehajtást szenvedő ellen 40 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. jbiróság területén levő Herczeg-Márok községben fekvő, a hg.-mároki 63. sz. telekkönyvben felvett 2677, 2673, 2653, 2453, 2448, 2355, 2334, 2006, 2008, 1635, 1216, 1202, 1198, 1182, 1180, 1140. hszsz. ingatlanokra tehát a végrh. törv. 156. §-a alapján Zsinákov Filó, Zsinákov Stipán, Zsinákov Mátia, Balatinác Filó, Balatinác Mátia társulajdonosokat illető részre is a pedig a végrh. törvény 155. §-a értelmében együttesen az árverést 398 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi július hó 28. napján d. e. 10 órakor Herczeg-Márok községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 39 frt 80 krt. készpénzben, vagy az 1881. 60. törvényezikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróság mint telekvi hatóság ná 1895. évi április hó 5. napján

Maurer Frigyes
kir. aljvásbíró.

Egy bolthelyiség

a királyi tábla épületében

július hó elsejétől bérbe adandó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányos áron
vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

4407. sz.

1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő magasabb ajánlata folytán Ivicsin Tómonak mint kk. Ivicsin Márkó gyámja dályoki lakosnak végrehajtónak, Bornes István herceg mároki lakos elleni végrehajtást szenvedő ellen 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbíróság területén levő Herczeg Márok községben fekvő, a herceg-mároki 201 sz. telekkönyvben felvett 1 rd.sz. alatt felvett 163 hsz. egész ingatlanra tehát a végrh. törvény 156. §-a értelmében Derventics Ferenc és neje Bozsics Rozália darázi és Bozsics Mihály hg.-mároki lakosok részére is az árverést 426 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi július hó 22. napján d. e. 10 órakor Herczeg-Márok községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 42 forint 60 krajcárt, készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1895. évi június hó 12. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljvásbíró

Árverési hirdetmény.

Alulírott tömeggondnok ezennel közhírré teszi, miszerint közadós Vajda József csőd-tömegéhez tartozó és a csődleltár 47. t. a. felvett és 1500 frtra becsült „Umrath“-féle tiz (10) löerejű locomobil; nem különben a leltár 63. tételétől 69. tételig bezárólag és a 76. tételétől 107. tételig bezárólag felvett különféle ingóságok, szobabutorok, hordók, stb. a csőd választmány határozata folytán nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínen Telegéren a Vajda-féle malomban leendő eszköz-lesére 1895. évi július hó 11-ik napjának d. e. 9 órája kitűzetik, s ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a fent elősorolt ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérők becsáron alul is el fognak adatni mégis.

A csődleltár 47. t. a. felvett és 1500 frtra becsült Umrath-féle tiz löerejű locomobilra különös feltételként a következők állapítottak meg. A locomobilra árverezők bánatpénzül tartoznak 500 frtot készpénzben letenni, a vételár 2 egyenlő részletben lesz fizetendő, az 1-ső részlet nyomban az árveréskor, a 2-ik részlet és ennek 6% kamata az árverés napjától számított 15 nap alatt alulírott tömeggondnoknál fizetendő, mely összegbe a letett bánatpénz, beszámítatni és a locomobil kiadatni fog. — A mennyiben pedig vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a lefizetett részlet és bánatpénz elvesztése mellett, a gép újabb árverésen fog eladatni.

Kelt Pécsen, 1895. június 24-én

Dr. Egry Béla
tömeggondnok.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerenésém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsen, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.